

Prenumerata miesięczna:
Bez odnośnika . . . 4— zł
Z odnośnikiem . . . 4:50
Z przesyłką pocztową 4:60
Za granicą . . . 8—
CENA
numeru 20 gro—

Adres Redakcji:
ulica Jagiellońska 1
Telefon 1572.
Adres Administracji:
ulica Jagiellońska L. 1
Telef. 241 — Nr zreku PKO. 400, 402

Drukarnia Literacka w Krakowie.
KRAKÓW
P. T.
Biblioteka Jagiellońska
Bez obowiązkowy

A REFORMA

Ceny ogłoszeń za 1 wiersz
miesięczny
Zwykłe . . . . . 15 groszy
Nadstawione . . . . . 25 „
Po kronice . . . . . 45 „
Na 1-szej stronie . . . . . 50 „
Drobne od słowa . . . . . 7 „
Układ tabelaryczny 50% drożej
Załączniki wedle umowy.
Wyłącznie zastępstwo na zaobowiązanie
Europejskie
M. DUKES, Następca
Wiedeń 1, Wollzeile 16

U bram Szanghaju

Kraków, 10 marca.

Wyjściu w Chinach nabierała znowu szybkiego tempa. Dowództwo wojsk kantoniejskich, zużywając pewien czas na przegrupowanie swych wojsk, uzupełnienie zapasów, a przede wszystkim dostawianie dalszych operacji do zmieniającego się szybko położenia ogólnego, podjęło w ostatnich dziesięciu dniach akcję strategiczną, zakrojoną na szeroką skalę i zawierającą silny element niespodzianki dla mniej lub więcej zainteresowanych obserwatorów.

Do niedawna uważano powszechnie, że celem głównym operacji armii kantoniejskiej jest Szanghaj. Z tego punktu widzenia dla obrony Szanghaju Anglia tutaj skoncentrowała wszystkie swoje wysiłki, aby stawić czoło Kantonczykom. Tu więc sprowadzono około 15.000 wojsk anglo-indyjskich, w ich liczbie także pułk gwardji Goldstream z Londynu. Przedewszystkiem jednak wytyczono wszystkie siły, aby na miejsce rozbił go przez Kantonczyków marszałek Suna po ysać współdziałanie tużpana Nankinu, generała Czang Czang Czanga. Jakoż generał ten rzeczywiście przetrwał 50.000 swoich wojsk, t. j. więcej niż pływającej swojej siły w okolicy Szanghaju i podjął się jego obrony. Równocześnie skłonił dyktatora Mandżurji, marszałka Czang Tso Lina, do wysłania znacznych wojsk z północy na południe w kierunku Szanghaju.

Wojskom kantoniejskim nadejściem głównym z południa i południowego zachodu dostęp do Szanghaju utrudniała wielka jeziora i bagna, otaczające to miasto właśnie z tej strony szerokiemi półkolem. Przeszkody stają się bardzo trudnymi do przezwyciężenia w porze deszczowej, która się właśnie rozpoczęła. Liczone więc, że jeżeli armia kantoniejska podsunie się nawet pod sam Szanghaj, to ugrzęźnie w błocie, uwikła się w trudne i długotrwałe operacje oblężnicze, tymczasem zaś wojska Czang Tso Lina, nadejściem z północy, będą miały czas przybylić do Szanghaju z odsieczą. Na takich rachubach opierał się optymizm i otucha, jaką odczuwało się w ciągu ostatnich trzech tygodni z relacji angielskich.

Tymczasem Kantonczycy obrócili w niwecz wszystkie te plany. Nie dali się oni wciągnąć w pułapkę pod samym Szanghajem, nie ugrzęźli w jego podmiejskich bagnach, ale ominęli najspokojniej całe miasto szerokim łukiem od zachodu i wystawiając przeciw flankowemu wypadowi jego zalogi z daleka odpowiednio ostronne, całą siłą rzucili się na Suezau, równocześnie zaś drugą armię wysłali dalej na północ celem zblizyenia Nankinu.

Suezau odległy o 70 kilometrów od Szanghaju w kierunku północno-zachodnim, jest ważnym punktem węzłowym na linii kolejowej łączącej Szanghaj z Nankinem i dalej ku północy z Tientsinem i Pekinem. Zdobywając Suezau, Kantonczycy odcieyli Szanghaj od wszelkiego połączenia z wnętrzem państwa, i zrozumieli go i niejako zablokowali od strony lądu. Równocześnie generał Czang Czang Czang w Szanghaj zostawił odcieły od swojej podstawy operacyjnej w Nankinie. Wyprawa równocześnie Kantonczyków na to miasto ma na celu tylko rozszerzenie przestrzeni dla swoich operacji i wysunięcie dalej ku północy obrony swojej lewej flanki przed ewentualnym atakiem wojsk Czang Tso Lina. Ta ostatnia ewentualność jest jednak mało prawdopodobna, ponieważ wysłane na południe wojska Czang Tso Lina uwikłały się w przejściu przez prowincję Honan, w walki z wojskami marszałka

Wu Pej Fu, tudzież musiały wystawić bardzo znaczną ochronę przed groźącym atakiem flankowym ze strony marszałka t. zw. „bolszewickiego” Syi Jan Fenga, który zajmuje południowo-wschodnią część prowincji Szensi.

Na czas dłuższy więc Kantonczycy mają przeciw sobie tylko generała Czang Czang Czanga, którego właśnie zamknęli w Szanghaj i od jego podstaw odcieyli. Wiadomości z wieczora dnia 8 bm. mówią zgodnie o tem, że bitwa o Suezau jest w pełnym toku; przechyliła się na stronę Kantonczyków. Być może, w tej chwili Suezau już padł i znajduje się w rękach wojsk kantoniejskich. W takim razie sytuacja Czang Czang Czanga byłaby beznadziejna. Zamknięty tuż pod Szanghajem, mając za sobą ogromne miasto, którego ludność jest dlań u-

sposobiona do zdecydowania wrogo, nie miałby on prawie żadnych szans oporu. Sytuację pogarsza jeszcze fakt niesubordynacji i buntu pod władnych Czang Czang Czangowi generałów. I tak generał Li-I, który został przez Czang Czang Czanga usunięty ze stanowiska dyrektora policji szanghajskiej, za to, że wiele ścinał głów potęgując tylko wrzenie rewolucyjne wśród ludności, zbuntował się, okopał się na czele 16.000 wojska w Wufu i grozi przejściem na stronę Kantonczyków. Posiadanie takiego ananasa w środku własnej armii z pewnością nie ułatwia Czang Czangowi zadania, ani nie podnosi jego wiary w powodzenie. To też nie wydają się bezzasadnymi wiadomości, które wczoraj doszły do Europy, że Czang Czang Czang wdróżał z dowódcą południowej armii kantoniejskiej rokowania w sprawie oddania Szanghaju bez walki.

(s-i).

Dwie konferencje min. Zaleskiego w Genewie

Konferencja ze Stresemannem i Chamberlainem. — Sprawa stosunków polsko-niemieckich na dobrej drodze. — Pośrednictwo Brianda

Kraków, 10 marca.

Posiedzenia nawet tajne Rady Ligi Narodów nie zwracają na siebie żadnej uwagi, natomiast „klub ministrów zagranicznych” stał się ogniskiem tej akcji, która obejmuje cały ład europejski i azjatycki. Sprawy lokalne Europy nawzajem zahaczają jedno o drugie jak kółka zębate olbrzymiej maszyny i stąd pochodzi, że na przykład spór polsko-niemiecki odbija się głośnie ochem nie tylko w Paryżu, ale nawet w Londynie. Polityka Chamberlaina wobec Chin, a zwłaszcza sowietów potrzebuje nieodwzajemnienia pokoju na wschodzie Europy środkowej. Wśród takich warunków tak zwana „Justamienpolitik” narodowców niemieckich nie ma szans powodzenia, co atoli odnosi się również do strony przeciwnej.

Na takim tle odbyła się wczoraj rozmowa Zaleskiego ze Stresemannem. Było dosyć czasu na wysłanie obzerznych wiadomości o treści tej rozmowy, mimo to jednakże to, co nam daje PAT, jest bardzo skromne. Chyba, że obaj rozmawiający ze sobą ministrowie zgodzili się chwilowo na tajemnicę.

Wczoraj o godz. 5 popoł. — donosi PAT — nastąpiło spotkanie ministrów Zaleskiego i Stresemanna. Rozmowa trwała przeszło godzinę, przebieg rozmowy zostały niezauważone dotąd sprawy polsko-niemieckie, że szczegółom uwzględnieniem zagadnień gospodarczych. Pod koniec konferencji ministrowie postanowili przedstawić ustalone przez nich plany gabinetu berlińskiego i warszawskiego do rozpatrzenia. Wychodząc od min. Stresemanna min. Zaleski oświadczył zebrany dziennikarzom, że sprawy są na dobrej drodze i że po zbadaniu ich przez zainteresowane rządy zostaną one niewątpliwie pomyślnie rozwiązane.

„Vossische Ztg.” mówiąc o rozmowie min. Zaleskiego z min. Stresemannem stwierdza, że rozmowa ta rozpoczęła fazę rzeczową w genezyśkich naradach politycznych. W rozmowie, która toczyła się w języku angielskim nie brał udziału ani sekretarz stanu von Schubert, ani pos. Rauscher, który był obecny przy jej początku.

Również wczoraj o godz. 4 popoł., a więc przed konferencją ze Stresemannem, odbył min. Zaleski jednogodzinną konferencję z min.

Chamberlainem. Poruczone były zagadnienia polityki europejskiej.

Nastatek należy wspomnieć, że wczoraj o godz. 7 wiecz. odbyła się konferencja Brianda ze Stresemannem, na której widocznie Briand poruszył sprawy polsko-niemieckie, jak się to okazuje z rozmowy „jogo” z przedstawicielem „Matina” p. Korab-Kucharskim. Briand na pytanie, jakie jest jego zdanie w sprawie zapoczątkowanych kroków porozumiewawczych polsko-niemieckich, odpowiedział, że odnosi wrażenie bardzo dodatnie. Podczas odbytej rozmowy ze Stresemannem minister skosztował z okazji, by niemieckiemu ministrowi spraw zagranicznych wyjaśnić, jak słuszną była teza polityki zmierzającej do wprowadzenia Polski na stałe miejsce do Rady Ligi Narodów. Rzeczywistość wykazała — powiedział Briand — że zaszalenie w Radzie przedstawiciela Polski i Niemiec lagodzi tarcie i jest niejako zabezpieczeniem się przeciw mogącym powstać nieporozumieniom.

Miejmy nadzieję, że p. Briand nie myli się.

(i.)

Rada Ligi żąda od członków Ligi wykonywania obowiązków

WAŻNA UCHWAŁA W SPRAWIE ZAWIERANIA TRAKTATÓW.

Genewa, 10 marca. (PAT.) Rada Ligi Narodów przyjęła na wczorajszym posiedzeniu do wiadomości przedstawione przez Chamberlaina życzenie Anglii, aby na przyszłość układy, zawierane pod auspicjami Ligi Narodów, miały firmę układów i umów zawartych nie między państwami, lecz między naczelnymi ich kierownikami. Następnie Rada wysłuchała sprawozdania komitetu, który zajmował się sprawą handlu dziewczętami. Z kolei Rada postanowiła zwołać w następnym roku konferencję w sprawach komunikacji na 23 sierpnia do Genewy. Wreszcie Rada przyjęła raport Titulescu w sprawie prawnego położenia tych państw, które nie placą wkładek obowiązkowych. Titulescu proponuje w swoim raporcie, aby uznać takie państwa za nie nadające się do współpracy z Ligą tylko wówczas, gdy wyraźnie ujawniają zamiar nie wykonywania zobowiązań, wynikających z paktu Ligi.

Dodatkowe dopłaty celne są bezprawnie i nieważne

Sensacyjny wyrok Najw. Trybunału Administracyjnego

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 10 marca. Najwyższy Trybunał Administracyjny ogłosił wczoraj wyrok, rozstrzygający kwestję, czy władze celne mogą w ciągu 2 lat po dokonaniu oceny towaru żądać dodatkowych opłat, rzekomo dlatego, że pierwotne ocenie dokonane przez władze było mylne.

W sprawie tej zapadło sensacyjne orzeczenie, a mianowicie, że dopłaty są bezprawne, a samo rozporządzenie ministerstwa skarbu z 13 grudnia 1920 r., regulujące u nas stosunki celne jest sprzeczne z dotąd obowiązującymi ustawami państw zaborczych i dlatego nieważne.

Wyrok ten uwolnił tysiące importerów od dopłat zaległych. Tylko za ostatnie czasy importerzy mieli z tytułu dopłat wyrównać skarbowi państwa półtora miliona złotych.

Proces spowodował wystąpienie szeregu firm małopolskich i śląskich, zastąpionych przez adwokata dr. Mahlera z Krakowa. Przyśpieszyły one do procesu z tego powodu, że dopłaty celne wyznierane niejednokrotnie po upływie roku i dwóch lat doprowadzały wielu importerów do niemożności kalkulowania tej dopłaty na towary dawno już sprzedanym, a niektórych wprost do ruiny.

Przeciw „martwym duszom”

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 10 marca. Władze cywilne postanowiły rozpocząć wojnę z t. zw. „martwymi duszami”. Oto według danych, jakie posiadają władze, w samej tylko Warszawie znajduje się około 2.000 rozmaitych stowarzyszeń, związków, klubów i innych organizacji, zarejestrowanych. Ta liczba instytucji dowodził pozornie wyjątkowej ruchliwości i pracowitości na polu filantropii i pracy społecznej. Okazuje się jednak, że z tej liczby nawet połowa stowarzyszeń nie funkcjonuje i figuruje w rejestrach jako „martwe dusze”, chociaż ich prezesi i wiceprezesi korzystają z rozmaitych honorów platonicznych i nieplatonicznych. Celem ukroczenia tego teoretycznego rozwoju życia społecznego, władze centralne projektują wydanie zarządzeń, któreby uniemożliwiały na przyszłość tworzenia instytucji, jeżeli nie mają odpowiednio ugruntowanego bytu.

Polska w kartelu żelaznym

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 10 marca. Były minister przemysłu i handlu p. Gliwiec prowadził w ostatnich dniach w Dusseldorfie z ramienna polskiego przemysłu żelaznego rokowania o przystąpieniu Polski do kartelu żelaznego. P. Gliwiec podpisał imieniem grupy polskiej układ z grupami austriacką, czeską i węgierską. Na mocy tego układu grupy te gwarantują sobie wzajemnie ochronę terytorjalną produkcji. Produkcji polskiej pozostawiony będzie do wyzyskania całkowicie rynek polski. Ponadto, jak się dowiadujemy, rozważana jest sprawa przystąpienia polskiego przemysłu żelaznego do zachodnio-europejskiego kartelu żelaznego, który ma, niezależnie od naszego rynku wewnętrznego, zapewnić nam pewne korzyści eksportowe. Sprawa przystąpienia Polski do kartelu zachodnio-europejskiego ma być rozstrzygnięta na następnym zjeździe, który odbędzie się w ciągu miesiąca.

Ustawa prasowa

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 10 marca. Projekt ustawy prasowej, rozpatrzony już przez Radę prawniczą, jest obecnie uzgadniany przez ministerstwo sprawiedliwości i ministerstwo spraw wewnętrznych. Następnie wejdzie projekt pod obrady Rady ministrów. W kołach rządowych mówią, że uzgodniony obecnie projekt uwzględnił w znacznej mierze postulaty, zgłoszone przez zawodowe organizacje dziennikarskie.

Podwyższenie kapitału Banku Rolnego

Warszawa, 10 marca (AW). Jak słychać, w najbliższej przyszłości Kapitał Państwowego Banku Rolnego podwyższony zostanie z 13 milj. zł. na 25 milj. złotych, zgodnie z wymaganiami ustawy Banku Rolnego, przewidujące go kapitał banku w kwocie 25 milionów złotych.

Ustępstwa Rosji na rzecz Łotwy

Warszawa, 10 marca (AW). Wobec pojawienia się wiadomości o dokonaniu już jakoby podpisaniu traktatu reasekuracyjnego łotewsko-sowieckiego, posel łotewski w Warszawie p. Nuksa oświadczył nam, że wedle ostatnich wiadomości, traktat dotychczas podpisywany nie został. Prawdą jest jedynie, że rząd sowiecki poczynił w ostatnich czasach w rokowaniach pewne ustępstwa, przyjmując zasadę arbitrażu, którą przed tem kategorycznie odrzucał. Niemcy mowy natomiast o jakimkolwiek nacisku Niemiec lub Rosji, albowiem rząd łotewski w sprawach polityki występuje zupełnie samodzielnie. Traktat nie jest nawet zupełnie sfinalizowany.

Anglia nie redukuje armji

(Telegram własny „Nowej Reformy”).

Londyn, 10 marca. Wniosek angielskiej Labour Party, wzywający rząd brytyjski, aby na najbliższym posiedzeniu komisji rozbrojeniowej Ligi Narodów postawił propozycję zmniejszenia wojska lądowego — upadł w komisji parlamentu angielskiego 223 gł. przeciw 168 głosom.

Przedstawiciel ministerstwa wojny oświadczył, że kwestia rozbrojenia nie będzie mogła być rozwiązana przez Ligę Narodów, gdyż niektóre wielkie narody jak np. Rosja, nie należą do Ligi. Sowietów posiadają 550.000 stałego wojska i rezerwy około 9 milionów. Członkowie Labour Party zamierzają skłonić Rosję do redukcji armji.

Bilans trześnienia ziemi w Japonji

Tokio, 10 marca (PAT). Wedle ostatniego sprawozdania ministerstwa spraw wewnętrznych, ofiarą trześnienia ziemi padło 4.774 osób, w tej liczbie w samym okręgu Tokio było 1699 zabitych. Miasto Kobe nie zostało dotknięte klęską. Ośrodek trześnienia ziemi znajdował się o 100 km. na północ od Kobe, gdzie uległo zniszczeniu 6 miejscowości, przeżyło 3.000 osób poniosło śmierć.

Tajemnicze okulary

(Przekład z angielskiego przez M. M.)

(Dokończenie).

Nazajutrz po południu, kurem poprosił o dzień urlopu w tygodniu, który mu się należał, a w pół godziny po nim kucharz oświadczył, iż został wezwany do pobliskiej wioski, do umierającego syna. W chwilę potem wyruszył niosąc zawiniątko swych rzeczy, umocowane na głowie, a Matheson chodząc wzdłuż i wszerz po swym pokoju odczuwał gnębiące go dziwne przeczuć całkowitego osamotnienia, gdyż przed starego ogrodnika i jego żony, mieszkających w głębi ogrodu, nie miał teraz nikogo około siebie.

Wyszedł na werandę, po chwili zaś usłyszał „rent” kopyt konskich i ujrzał zbliżający się do niego maly wózek z dużym koszem na biełkę, obok — szedł ciemnoskóry krajowiec, ale nie ten, który zwykle zabierał jego bieliznę do pralni.

Matheson skierował go do tylnego wejścia dla służby, gdzie też Hindus z widocznym wysiłkiem uniósł z wózka i zładował swój kosz na ziemię. Ledwo odjechał, pokrywa kosza podniosła się ostrożnie i z wewnątrz wysunęła się postać... Bevan’a...

— Cóż za piekielny upał — rzekł z wolna,

wycierając spocną twarz i głowę — zły dzień mamy na naszą „sztuczkę”. Jesteśmy znów w pełni upalnej pory roku, ale dla naszych wrogów sposobność nieładna, bo z powodu gorąca musi pan zostawić wszystkie drzwi i okna otwarte, inaczej trudno byłoby oddychać! A teraz — ciągnął dalej — wyobędziemy na światło dzienne mego towarzysza podróży!

Poczem z głębi kosza wyciągnął drewnianą figurę, wielkości człowieka.

— Wypożyczyłem to u żony antykwariusza, rzekł wesoło — a teraz pójdziemy do pokoju, gdzie zwykle pan pracuje i poproszę o to ubranie szare, które owego wieczora miał pan na sobie. Możemy wszystko spokojnie przygotować, bo zbójce pociągają aż ciemna noc zapadnie, by podejść blisko domu.

IV.

Pokój oświetlony był całym łagodnym blaskiem lampy, a przy biurku, poza bezpośrednim kręgiem światła, siedziała postać w szarem ubraniu, pochylona naprzód, z głową wspartą na złożonych rękach, jakby pogrążona w głębokim śnie.

Za parawanem ukryty w rogu pokoju, Reginald poruszył się niespokojnie.

Przez otwarte okno, na fali gorącego powietrza doleciał ku nim śpiew nocnego ptaka i niemal natychmiast zamilkł...

— Idzie już — szepnął Bevan do ucha Re-

ginalda — podczas gdy ten ostatni zacisnął mocniej rękę na rękocyf swego sztyletu — wpatrując się z zapartym oddechem w ciemną przestrzeń okna.

Upłynęła długa jak wieki chwila oczekiwania, gdy nagle na ciemnym szafirze nieba widzieliśmy w otwartym oknie, zarysowała się wysoka, brunatna postać człowieka.

Światło lampy bliznęło na ostrzu noża, który trzymał w dłoni i oświecał całe smukłe brązowe ciało, szerokie, muskularne ramiona i ręce.

Jeden cichy skok, a bliznęjące ostrze noża zatopione zostało w plecy figury siedzącej przy stole... Leżąc w tej samej chwili z bliskawiczną szybkością Bevan rzucił się naprzód zadając zbrodniarzowi z tyłu cios swym sztyletem, a gdy ten ciężko zwał się na ziemię, oficer przeciągnął gwizdął.

Na umówiony sygnał kilku miejscowych policjantów ukazało się nagle we framudze drzwi i okna jakby z pod ziemi wyrósł. Bevan wskazał im na leżącego na ziemi, nieprzytomnego Hindusa, poczem zwrócił się do Reginalda.

— Poznaję go pan może, p. Matheson? Młody człowiek skinał głową twierdząco, w chwili bowiem, gdy ciemna sylwetka Hindusa zarysowała się w obramieniu otwartego okna, poznal był tę twarz i zapamiętał wyraz wściekłej nienawiści, z jaką niedługo poprzysiągi mu był zemstą, gdy Matheson wydał wyrok, skazując go na 5 lat więzienia za spełniony rabunek z włamaniem.

Gdy policjanci odeszli, zabierając swego więźnia. Reginald schwył nerwowo rękę Bevan’a, wskazując na dywan leżący przed kominkiem.

— Patrz pan — szepnął zdławionym głosem

Figura drewniana bowiem pod uderzeniem sztyletu upadła na ów dywan przed kominkiem w tej samej identycznie pozycji w jakiej w swym widzeniu ujrzał ją Matheson. A między ramionami wbił sztylet miał srebrną rękocyf, na której wyrzeźbione, spłataly się dwie głowy wół. Bevan z uśmiechem podniósł z ziemi manekina i wyniósł go do przedpokoju, gdzie z głuchym łoskotem uderzył o kamienną posadzkę... I Matheson zaśmiał się głucho — Nachylony nad szklanką whisky Bevan rzekł z wolna.

— A teraz wytłumacz panu rzecz całą. Przeglądając akta sądowe, które mi pan zostawił, doszedłem do sprawy, w której pan wydał wyrok na jednego krajowca za gwałt połączonego z rabunkiem. Jednocześnie sygnalizowano mi ucieczkę z więzienia niebezpiecznego osobnika, którym podejrzewałem właśnie owego Hindusa, który swej kary jeszcze nie odsiedział. Kazalem go śledzić przez moich ludzi, którzy mi donieśli, że stale nosił przy sobie sztylet, którego rękocyf odpowiadał tej, którą pan ujrzał w swym widzeniu. To mnie wszystko

tak zajęło, iż nie kazalem go aresztować, będąc pewnym, iż sam wpadnie nam w potrzask!

— I tak się też stało — dokończył z uśmiechem zapalając papierosa. A gdy Matheson wciąż milczał, Bevan ciągnął spokojnie dalej:

— A pamięta pan może takiego starego Hindusa Assad Khana?

— Owszem — odparł Reginald — pamiętam go dobrze, był to rodzaj starego dziwaka, czy pustelnika raczej. Mieszkał samotnie w jakiejś norze w mojej okolicy. Kiedyś przyjechał tamtędy konno, zastałem go leżącego przy drodze ze złamaną nogą. Zabrałem go wtenczas do szpitala w Rampur i odtąd miałem plece nad nim. Zmarł niedawno.

— Tak — przerwał Bevan. I teraz mamy wyjaśnienie tej całej zagadki... Stary pocziwie spłacił panu po śmierci dług wziętych pożyczek, ostrzegając pana z za grobu o groźnym niebezpieczeństwie. Okulary, które pan kupił w bazarze i nosił w chwili tajemniczego wydarzenia, do niego należały i po jego śmierci zostały sprzedane zaraz z innymi rzeczami, tam właśnie skąd pan je nabył. Stary Assad Khan ostrzegł pana z za grobu.

Bevan umilkł, patrząc badawczo na Mathesona, który pogrążony w głębokiej zadumie szepnął:

— Cóż za przedziwnym krajem tajemnic są Indje!

Stosunki naukowe z Szwajcarią

Polska komisja międzynarodowej współpracy intelektualnej, pragnąc zacieśnić i ułatwić stosunki naukowe między Polską a Szwajcarią, i nawiązać osłabioną po wojnie nie ścisłą kontakt naukowy, zainicjowała, w porozumieniu z komisją szwajcarską, zorganizowanie wspólnego zjazdu obu komisji dla omówienia głównych linii współpracy.

Celem osiągnięcia opinii miarodajnych czynników co do formy i rozmiarów tej współpracy, komisja polska zwróciła się do ankieta, zawierająca szereg punktów, wyczerpujących dotychczas przewidzianych stosunków naukowych ze Szwajcarią, do wyższych uczelni i Towarzystw naukowych w Polsce oraz do szeregu osobistości kompetentnych. Ankieta znalazła na ogół jak najżyczliwiejsze odpowiedzi, zwłaszcza w wyższych uczelniach.

Wobec wysokiego poziomu niektórych nauk, np. przyrodniczych i techniki oraz ogólnego stanu rozwoju społecznego i kulturalnego w Szwajcarii, wyjazd naszych młodych uczonych na studia naukowe do Szwajcarii byłby ze wszech miar pożyteczny.

Również i przyjazd wybitnych profesorów szwajcarskich do Polski, celem wygłoszenia w polskich uczelniach cyklu wykładów, uznany byłby za niezmiennie korzystny.

Z naszej strony mogłoby wyjechać do Szwajcarii, celem wygłoszenia wykładów, filolodzy i historycy.

Wyniki ankiety, opracowane w postaci obszernego referatu, przesłane zostały do szwajcarskiej komisji współpracy intelektualnej, która, rozważywszy wnioski komisji polskiej, postanowiła zwrócić się do niej z zaproszeniem na wspólną konferencję. Konferencja ta odbyłaby się w lipcu roku bieżącego w Zurychu lub Rapperswilu. — W związku z tą konferencją komisja polska opracowała obecnie projekt organizacji wymiany profesorów i studentów oraz ewentualnej konwencji bibliograficznej. Jednocześnie rozważane są zagadnienia, dotyczące wykorzystania Muzeum Rapperswilskiego, po przewienieniu zbiorów jego do Polski.

Z pobytu parlamentarzystów polskich we Francji

PAT donosi z Tuluzy: Parlamentarzyści polscy zwiedzili w towarzystwie władz miasta Tuluzi tutejsze piątki, bazylikę św. Saturnina, zakłady azotowe, fabrykę handlową i wreszcie redakcję „Depeche de Toulouse”, gdzie zastali dyrektora tego wydawnictwa senatora M. Sarrauta. Przemówienie wygłosił deputowany Capgras, który mówił w gorących słowach o przyjaźni polsko-francuskiej, poczem poseł Rudziński wyraził w imieniu kolegów serdeczne uczucia, jakie żywią w stosunku do Francji.

Wieczorem odbył się bankiet, wydany przez władze miejskie i izbę handlową. Po bankiecie wycieczka udała się do Marsylii, dokąd przydziałkowski odjechał do Warszawy, zaś reszta wycieczki udała się do Marsylii, dokąd przybyła o godz. 7 rano, powitana na dworcu przez delegację Rady miejskiej. Przed południem wycieczka zwiedziła port, popołudniu zaś odbył się bankiet, wydany przez władze miejskie, pod przewodnictwem mera, senatora Flaissières, który też pierwszy zabrał głos, wyrażając sympatię mieszkańców Marsylii oraz całej Francji dla Polski.

Następnie wygłoszono szereg przemówień, utymowanych w niezwykle serdecznym tonie. Po bankiecie wycieczka zwiedziła miasto, poczem odbyło się przyjęcie, wydane przez izbę handlową. Na przyjęciu tem przemawiał przewodniczący izby, Rastoin. Odpowiadał mu sen. Lubieński. Wieczorem wycieczka podejmowana była jeszcze w ratuszu.

„Wzajemność” niemiecka w sprawie zasiłków dla bezrobotnych

Donoszą z Katowic: W myśl ustawy z 18 czerwca 1926 r. o bezrobociu, robotnicy, obywatele innych państw, mają u nas prawo do zasiłków na równi z krajowymi bezrobotnymi, z zastrzeżeniem wzajemności. Obywatele niemieccy, zgłaszający się o zapomogi, otrzymują je u nas bez względu na miejsce zamieszkania, podczas gdy np. obywatele polscy na terenie regencji opolskiej, pragnący korzystać z zasiłków funduszu bezrobocia, muszą się wykazać posiadaniem t. zw. karty „cywilnej”, uprawniającej do swobodnego poruszania się w pasie nadgranicznym, gdy tymczasem takich kart albo wogóle nie mają, albo są im one odbierane. Tak dzieje się na Śląsku Opolskim, natomiast w innych częściach Niemiec obywatele polscy, zgłaszający się po zasiłki nie tylko ich nie otrzymują, ale nadto na podstawie samego faktu żądania zapomogi bywają wydani z Niemiec pod pozorem, że stają się ciężarem dla dobroczynności publicznej.

Ten stan rzeczy na terenie województwa śląskiego wywołuje w kołach interesowanych rozoryzowanie i żądanie zmuszenia drugiej strony do przestrzegania klauzuli wzajemności.

Tylko o propagandę wychowania fizycznego

Z powodu ujawnienia wrażeń, jakie wywołało rozporządzenie rządu w sprawie finansowania przez samorządy wychowania fizycznego, ogłasza rząd następujący komunikat:

Wobec źle zrozumianego przez organy samorządowe zarządzenia p. ministra Składowskiego w sprawie popierania akcji wychowania fizycznego przez władze administracyjne, ministerstwo spraw wewnętrznych wyjaśnia, że rola starostów nie sprowadza się do wy-

wania nakazów, związkom samorządowym w kierunku czynienia przez nie odpowiednich świadczeń materialnych na rzecz akcji wychowania fizycznego, do czego, jak dotychczas, niema podstaw prawnych, lecz winna sprowadzić się jedynie do propagandy powyższej akcji na terenie związków samorządowych, które rozumiejąc jej doniosłą rolę, same chętnie śpieszyłyby ze świadczeniami.

Z komisji historii sztuki Akad. Um.

(Grobowiec Włostowicza. — Dalmatyki z Żywca).

Na posiedzeniu Komisji historii sztuki w dniu 3 bm, dr Kazimierz Furmankiewiczówna przedłożyła referat p. t. „Grobowiec Piotra Włostowicza i jego żony Marije. Referentka opierając się na danych, jakie o tym nie istnieje już grobowcu, znanym nam tylko z późniejszych rysunków, podaje Christian Guendel w swej książce p. t. „Das Schlessische Tumbengrab im XIII Jahrhundert, Strassburg, 1926”, dochodzi do wniosku, że tumba grobowca jest wcześniejszą, mianowicie z XII w., płyta zaś sama, jak to dr Guendel oznacza, z XIII w. pochodzi. Następnie przedłożyła dr Furmankiewiczówna komunikat o wieży romańskiej w Mogilinie, której istnienie w pierwotnym wygłazie kościoła stwierdza dokument z r. 1797, znaleziony w bani wieży obecnej.

Ks. dr Tadeusz Kruszyński zajął się w swym dłuższym referacie omatem i dalmatykami z Żywca, znajdującymi się obecnie w Muzeum Narodowym w Krakowie. Referent postawił hipotezę, że rysunki do tych wspaniałych haftów są dziełem Lucasa van Leyden, znanego malarza i szyćcharza holenderskiego z pierwszej połowy XVI w. Technika wskazuje na wykonanie ich najprawdopodobniej w Niderlandach.

KRONIKA

Kraków, 10 marca.
Wynik konkursu na popiersia zasłużonych Polaków

Z Warszawy donoszą: Dnia 7 bm. odbyło się w Warszawie posiedzenie jury konkursu, ogłoszonego przez Związek „Rzeźba” na popiersia zasłużonych Polaków. — W jury wzięli udział: artysta-malarz Henryk Grombecki, grafik Jastrzębowski, krytyk Jan Kleczyński, delegat departamentu kultury i sztuki, radca Woyno, oraz rzeźbiarze prof. Jan Szczepkowski, prof. Biernacki i Romuald Zerych. Postanowiono, z uwagi na to, iż żadna z nadesłanych prac nie wyróżniała się w sposób, kwalifikujący ją do pierwszej nagrody, przynależącej trzem najlepszym pracom równe nagrody po 750 złotych (według warunków pierwsza nagroda wynosić miała 1000 złotych, druga 750, trzecia 500 złotych). Trzy równorzędne najwyższe nagrody przyznano pp.: Żurawskiemu, prof. szkoły sztuk zdobniczych w Warszawie, oraz uczniom szkoły sztuk pięknych Strykowskiemu i Piekiewiczowi. Pierwszemu z nich za popiersie porucznika Wysockiego, drugiemu za popiersie Łukasiewskiego, trzeciemu za Lelewela. Trzy równorzędne czwarte nagrody po 250 złotych przyznano pp.: Strykowskiemu, prof. szkoły sztuk pięknych w Warszawie, oraz uczniom szkoły sztuk pięknych Strykowskiemu i Piekiewiczowi. Pierwszemu z nich za popiersie Narutowicza, Żurawskiemu za Żurawskiego i Janikowi za Staszica.

Ogółem na konkurs nadesłano 24 prace, które są wystawione w sali grunwaldzkiej w Zachęcie. Nagrody udzielone zostały w postaci subsydium przez min. W. R. i O. P. (dep. kultury i sztuki). Konkurs obecny jest zapoczątkowaniem akcji, zmierzającej do stworzenia galerji popiersi wybitnych Polaków, którzy zapoczątkowali poszerzenie gólnie instytucji.

Przyjazd Tomasza Manna do Warszawy

W najbliższych dniach przyjeżdża do Warszawy na zaproszenie Polskiego Klubu Literackiego znakomity pisarz niemiecki Tomasz Mann. Wieczorem tego samego dnia Klub Literacki wydał na cześć gościa w salach Hotelu Europejskiego obiad, w czasie którego przemówił najwybitniejszy nasz pisarz. Po obiedzie odbędzie się raut. W niedzielę wygłosi T. Mann prelekcję publiczną w sali Pompejańskiej Hotelu Europejskiego. W poniedziałek zbiorą się na wieczór wraz z gościem literaci polscy w salach firmy Finkera.

Wpłacacie składki na sprowadzenie zwłok Juliusza Słowackiego do Krakowa

DOERY PROGNOSTYK. Na dzień dzisiejszy przypada w kalendarzu uroczystość 40-tu Męczeńników, do których jak wiadomo, przywiązana jest przepowiednia, że jeżeli w tym dniu nie mróz, to takich będzie następnych dni 40. W bieżącym roku dzień 40-tu Męczeńników przypadał nam ciepłą i piękną pogodę wiosenną. O ile więc mamy wierzyć starym prognostykom meteorologicznym, mroźny już być w tym roku nie powinien. — W ostatnich dniach cała natura wzbudziła się do nowego życia. Na targach pojawiły się wiązanki ślicznych, tych pierwszych zwiastunów wiosny, na plantach zaś krzewy białe odkryły się pączkami. Pochód wiosny więc w całej pełni.

JUBILEUSZ ORKANA. W zeszłym tygodniu odbyło się w gimnazjum św. Anny posiedzenie komitetu jubileuszowego ku czci Wł. Orkana, pod przewodnictwem dyr. Jakóba Zachemskiego. — W zebraniu wzięli udział prawie wszyscy członkowie komitetu, do którego należą: dyr. Cieciborka, prezes Ogólna naucz. w Krakowie, dyr. Dorawski, dr Ekiert, major S. G. Gobel, poseł Jaehymniak ks. prof. dr Kaczmarek, prof. dr Kot, ks. red. Fr. Machay, dr Świątek imieniem dyr. Z. Nowakowskiego, prof. dr W. Semkowicz, prof. dr L. Stopka, red. W. Zechenter i Ant. Zachemski, przewodniczący Akad. Komitetu jubileuszowego. Po ustaleniu listy komitetu szerszego, do którego postanowiono zaprosić szereg wybitnych osobistości, oraz po wybraniu przewodniczącego komi-

tetu ścisłego (dr Wł. Ekiert) i sekretarza (Ant. Zachemski), przystąpiono do ustalenia szczegółowego programu uroczystości, jakie Kraków przygotowuje Orkanowi na niedzielę 20 marca. W południe tego dnia odbędzie się Akademia, na którą złoży się przemówienia, recytacje artystów, chóru i orkiestra. Wieczorem zaś premiera „Franka Rakocznego” w teatrze miejskim, którą poprzedzi słowo wstępne E. Zegadłowicza. Ze względu na wielkie uznanie, z jakim odnoszą się do osoby Jubilatę sory krakowskie, uroczystości wspomniane wzbudzają już dość zainteresowanie i jest nadzieja, że dzień 20 marca będzie dla Krakowa naprawdę świetlanym i miłym.

DZIESIĄTA ROCZNICA ŚMIERCI DRA WŁ. DYSŁAWA BIEGANSKIEGO, jednego z wybitnych lekarzy polskich ostatniej doby i filozofa, przypada w roku bieżącym. W związku z tą rocznicą przeżyłaby do Krakowa w przyszłym tygodniu z Włna prof. dr Stanisław Trebicki, który dnia 20 marca wygłosi w krakowskim Towarzystwie miłośników historii medycyny odczyt p. t. „Obserwacja, eksperyment i statystyka u Bieganskiego”.

NA RESTAURACJĘ KOŚCIOŁA MARJACKIEGO. Plk. M. Bolesławicz, szef sztabu DOK. V. złożył na ręce komitetu odnowienia kościoła Marjackiego 218 zł, jako ofiarę gen. Wróblewskiego i oficerów ścisłego sztabu DOK. V. na cel odnowienia kościoła N.M.P. „Skromna to sumka — znaczący ofiarodawcy w załączonym liście — ale skromne są też i nasze możliwości i w miarę ich przyczynając się do szlachetnej akcji komitetu, życzę mi całym sercem jak najpełniejszego powodzenia”. Z innych ofiarodawców na cel odnowienia kościoła, złożyli w ostatnich dniach Stan. hr. Bałeni 500 zł, prof. Brzezinski 100 zł, p. Jan Kozłowski z Wojciza 50 zł i inni.

Z „WYSTAWY NIEZALEŻNYCH” ŚLAW. KOWSKA 12. Komunikacja nam, że nadeszły jeszcze następujące eksponaty: portret prezydenta Rollego, pędzla Machalskiego, rzeźba prof. Duniakowskiego prez. Rollego, prace pp. Fedkiewicz, Hryniewski, Pronaszk, Rubczak i Amelji Weissowej. Ciężką ta wystawa potrwa tylko kilka dni. Następna wystawa jugosłowiańska, zbiorowa Stiechulskiego ze Lwowa i krakowskich malarzy.

„CZARNA KAWA” SYNDYKATU DZIENNIKARZY KRAKOWSKICH. Niedzielne podwieczorki artystyczne, urządzone przez Syndykat dziennikarzy krakowskich, stały się najpopularniejszą rozrywką publiczną krakowskiej na popołudnia niedzielne, zwłaszcza, że cena biletów wstępu jest niezwykle niska, bo wynosi tylko 1 złoty. Najbliższa „Czarna kawa” dziennikarska” odbędzie się w niedzielę 13 bm. w sali restauracji „Udziałowej” przy placu Szepeńskim. W programie między innymi młoda śpiewaczka p. Wanda Szczepańska, tancerki op. „Nowości” Kowalek i Reliówna oraz wirtuoz na harmonijce ustnej p. Władysław Olkusz.

WYŻSZE KURSY NAUCZYCIELSKIE. W roku szkolnym 1927-28 czynne będą na państwowych wyższych kursach nauczycielskich następujące grupy: a) humanistyczna w Toruniu, Warszawie, Wilnie; b) geograficzno-matematyczna w Krakowie, Warszawie; c) fizyko-matematyczna w Lublinie, Poznaniu, Warszawie; d) roboty ręczne i rysunków tylko dla mężczyzn w Warszawie; e) śpiewu i wychowania fizycznego w Poznaniu. Oprócz urlopów płatnych, przewiduje się urlopy bezpłatne i płatne za zwrot kosztów zastępstwa. Termin wnoszenia podań upływa z dniem 31 marca 1927 r.

W SPRAWIE ZAPŁATY PODATKU OD SZYLDÓW ZA I-SZE POŁROCZE 1927 R. Magistrat wyzywa planików podatku szylidowego, aby podatków od utrzymywanych szylidów, napisów, znaków, plakatów firmowych i reklamowych, orzeczeń gablotek, lamp reklamowych i t. p. — za I-sze półrocze 1927 r. uiszcili w głównej kasie miejskiej do końca marca b. r. według dotychczasowych stawek. Niemierzanie do dni 1-4 tu po upływie tego terminu, kwoty podatku będą ściągane przymusowo wraz z odsetkami za zwłokę i kosztami egzekucyjnymi.

REWIZJA SZYLDÓW. Magistrat przypomina kupcom i przemysłowcom obowiązek zapłatienia mieści, na którym zawód swój stale wykonują, lub też mieszkania odpowiednim na zewnątrz widocznym znakiem, wielu bowiem z pominięciem bądź wcale nie umieszcilo go, bądź posługując się sztylami i napisami niedopowiedniami.

W powyższym kierunku przeprowadzona zostanie w najbliższym czasie rewizja, przyczem winni ulegną surowej karze.

ZNAGLE ZASŁABNIĘCIE PODCZAS RZEPRAWY. Dnia 6 godz. 11 przedpoł. zaważano Pogotowie ratunkowe do sądu wojakowego przy ulicy Montelupich, gdzie atakowi historii w czasie rozprawy uległa Emilja Jaworska. Lekarz dyżurny Pogotowia przewoził chorą do szpitala św. Łazarza na oddział VI.

AMATORKA KORALI. Policja poszukuje niejaka Tekli Iwyszkiewicz, służącej, która w czasie nieobecności swego pracodawcy, Jana Bolaka, skradła na jego szkodę z zamkniętego kredensu 6 sznuarów prawdziwych koralu, wchłania chustę i 40 złotych gotówką.

OKRADZONY „POD FILARKAMI”. Andrzejowi Spółnikowi, z Tyńca, skradziono w czasie jego pobytu w szynku „pod filarkami” przy ulicy Starowieskiej portfel z kwotą 120 zł. i kartę przemysłową. Sprawcę kradzieży aresztowano.

WIADOMOŚCI POLICYJNE. Nieznani sprawcy włamali się do kuchni Szaj Goldberga przy ulicy Czystej 13 i skradli garnierobę oraz bieliznę wartości 350 zł. — Następnie włamano się do mieszkania Józefa Stolarczyka, zamieszkałego przy ul. Durajewskiego 9 i skradziono 2 poduszki, 2 koce, oraz zegar szafkowy. — W dalszym ciągu skradzione Abrahamowi Trzihenreichowi, zamieszkałemu przy ul. Jakóba 3, 2 poduszki z ganku. — Wreszcie zaś Papi Weissowej skradziono koldre. Nadto doniosł do policji Stanisław Panek, zamieszkały przy ul. Próżnej 12, że z niezamkniętą stajnią skradziono mu 5 kur.

BLĄD DRUKU. W artykule wczorajszym p. t. „Drugiego dnia obrad Rady Ligi Narodów” przedostatnie zdanie powinno brzmieć: „Minister Zaleski musi uważać, aby chętnie poparcie nie stało się przeciwem (nie poparciem) na Polskę”.

ZMARLI: — Józef Grochowski, lat 61 letni, młyniarza P.K.P., zmarł w Krakowie. Pogrzeb odbędzie się jutro o godz. 4.30 popoł. z domu przedpogrzebowego na cmentarzu zwierzyńskim.

— Władysław Mańkowski, właściciel apteki w Przemyślu, zmarł w 60 roku życia.

• ZWRACAMY UWAGĘ naszym Czytelnikom na ogłoszenie Firmy „LUX” przy pl. Dominikańskim L. 2.

EGZAMIN Z JĘZYKA ESPERANTO. Tow. Esperanto w Krakowie donosi, że egzamin z języka esperantckiego odbędzie się w Muzeum przemysłowym (Smoleńska 9) w niedzielę, dnia 13 bm. o godz. 11 przedpoł. z wstępem wolnym dla publiczności. Kandydaci zjawiają się już o godz. 10.

Z KLUBU PRAWNIKÓW. W piątek dnia 11 marca br. o godz. 7-mej wieczorem, w lokalu Klubu prawników i Kola artystyczno-literackiego w Krakowie (plac Szepeński 1. 2), wygłosi odczyt p. Jan Tannowski na temat „Wszczęświatowe horoskopy polityczne”. Goście mile widziani.

KOLLEGIUM WYKŁADÓW NAUKOWYCH (Rynek Gł. A-B 1. 89) czwartek, 10 bm. dr Stan. Colonna Walewski: „Agnostycyzm”; sobota, 12 bm. prof. uniw. dr Jan Stan. Bystron: „Z podróży do Syrii”; wtorek, 15 bm. prof. uniw. dr Witold Wilkosz: „Materia a elektryczność”. — Początek o godz. 7 wieczór.

PRELEKCJA POETY EDMUNDA BIEDERA p. t.: „O mobilizację Ducha Narodu” odbędzie się w niedzielę 13 bm. o godz. 12 w południe w salach Kasyna wojakowego. Wykład ze względu na treść zapowiadaną w tytule i osobę cenionego poety budzi żywe zainteresowanie w miłośce. Bilety po 1 złotym wcześniej nabywać można w księgarni Krzyżanowskiego w Krakowie.

Z TOW. MIŁOŚNIKÓW KSIĄŻKI W KRAKOWIE. We czwartek, 10 marca br. o godz. 8 wieczór wygłosi p. Kazimierz Piekarski w czytelni Muzeum przemysłowego referat na temat: „Exlibris Jana Brozka Matematyka XVII w., a p. Kazimierz Halaciński „Słowa kilka o superexlibrisach”. Po referatach odbędzie się pokaz obrazów wydawnictwa Karola de Costora, przeznaczonych dla Akademii belgijskiej w Brukseli z okazji setnej rocznicy urodzin poety.

Z KLUBU SPOŁECZNEGO. We czwartek 10 bm. odbędzie się odczyt prof. dra Kazimierza Roupperta p. t.: „Wrażenia z pobytu na Jawie”. Początek o godz. 8-mej wieczór. Wstęp dla członków i wprowadzonych gości.

AKADEMICKA SODALICJA MARJANSKA W niedzielę 6 marca br. z okazji otwarcia własnej kuchni Akad. Sod. Marj., wydała obiad dla zaproszonych gości we własnym lokalu przy ul. Kanoniczej 14. Otworzeniem kuchni A. S. M. powiększyła jeszcze o jedną swoją agencję.

URUCHOMIENIE AGENCJI POCZTOWEJ. — Z dniem 16 marca br. uruchomiona będzie ponownie agencja pocztowa Wielgomłynny powiat Radomsko, województwo łódzkie. Agencja ta połączona będzie z urzędem pocztowym w Przedborzu.

Sprawy sądowe

NIEZWYKŁY WYROK SĄDU NAJWYŻSZEGO. Wczoraj odbywała się w Sądzie Najwyższym w Warszawie jedna z najbardziej tajemniczych spraw, kryjących w sobie niewytłumaczone dotąd zagadnienia natury prawno-społecznej, a mianowicie proces o zabójstwo dra Leona Margulies w Czortkowie. Dr Margulies został mianowicie zarwany przez studenta medycyny w Wiedniu, b. oficera armji Pełury, Aksemtiewa. Przyczyną zabójstwa miał być fakt, iż dr Margulies przy stosowaniu zabiegów leczniczych wobec żony Aksemtiewa dopuścił się na niej gwałtu. Sąd przysięgły w Czortkowie, po rozważeniu całokształtu sprawy, skazał Aksemtiewa na 8 miesięcy więzienia za spełnienie pła, nie dając winy, że stało się to jedynie z winy dra Leona Margulies, natomiast Teodora Aksemtiewa winił całkowicie od zarzutu morderstwa, tak, że sąd mógł skazać go tylko na szereg dni aresztu za noszenie broni, bez zezwolenia władzy policyjnej. Skazana Aksemtiewowa przysłała wyrok i zgłosiła się do odpokutowania kary. Natomiast o do Aksemtiewa, urząd prokuratorski w Małopolsce wniosł skargę kasacyjną do Sądu Najwyższego, domagając się uchylenia niesłusznego, zdaniem jego, wyroku sądu przysięgłych. Wczoraj nastąpił jednak niespodzianka. Prokurator Sądu Najwyższego, nie zgadzając się ze skargą urzędu prokuratorskiego w Małopolsce, zmienił się popierania tej skargi. Wobec takiego obrotu rzeczy Sąd Najwyższy, nie wchodząc w motywy, utrzymał wyrok uchwalający zabójcę, a uznając karę 7-letniego aresztu za nieprawne noszenie broni.

SKANDALICZNY PROCES PRZECIW KIEROWNIKOWI PAŃSTW. URZĘDU WE LWOWIE.

— Przed sądem przysięgłych we Lwowie rozpoczęła się rozprawa przeciwko Zbigniewowi Janochowskiemu, b. kierownikowi państwowego urzędu pomocy dla jeńców i uchodźców i robotników (Jur) oskarżonemu o to, że od roku 1919 do połowy roku 1921 popełnił cały szereg nadużyć na szkodę skarbu państwa i fałdacji ludzi, korzystających z dobrodziejstwa tej instytucji.

Oskarżony kazał sobie wydawać bez kwitów rozmaite produkty jak cukier, ryż i tłuszcz wówczas bardzo poszukiwane.

I gdy w szpitalu, należącym do „Jura” ciężko chorym brak było lekarstw i cukru, Jarochoński zabierał z magazynu wino i koniaki i kazał odnosić je do swego prywatnego mieszkania, a gdy tych artykułów zabrakło, kazał je kupować a do ksiąg wpisywać przedmioty niezbędne. I w czasie gdy w mieście brakło zupełnie cukru, Jarochoński, jak zeznali świadkowie, pewnego dnia sprzedał żydom 297 kg. tego artykułu.

Ogólne zgorszenie wśród służby i przebywających w etapie jeńców i uchodźców, wywoływały orgje, urządzone przez Jarochońskiego. I gdy za świąt ludzie umierali na tyfus, Jarochoński w licznym gronie znajomych urządził w swoim biurze luźne przyjęcia i pijatyki. Sprytny, energiczny dla pokładanych bezwzględny, terytoryzował funkcjonariuszy i służbę, to też wszyscy musieli robić tak, jak im Jarochoński dyktował.

Jak stwierdza akt oskarżenia, Jarochoński nie pogardził i darami amerykańskimi, przezna-

czonymi dla biednych jeńców i uchodźców i co lepsze przedmioty skrzyniami szły do jego mieszkania.

ZASĄDZENIE REDAKTORA „ROZWOJU”.

Wczoraj w sądzie okręgowym w Łodzi rozpatrywano sprawę p. Edmunda Bartosza, redaktora odpowiedzialnego dziennika „Rozwój”, oskarżonego o to, że 20 października ub. r. ukazał się z tem piśmie artykuł, zarzucający p. wicepremierowi Bartłowi faworyzowanie żydów. Sąd skazał redaktora odpowiedzialnego „Rozwoju”, p. E. Bartosza na 2 tygodnie aresztu i pokrycie opłat sądowych. Proponowaną przez obronę kaucję sąd uchylił.

TEATRY-KINA-KONCERTY

Dnia 10 marca

KINA

„WARSZAWA”

„UCIECHA”

„WANDA”

NAJWIĘKSZY FILM ŚWIATA!

BEN-HUR

Arydzielo zjednoczonych wytwórni Metro-Goldwyn, według powszechnie znanej powieści Lew Wallace'a w realizacji Freda Niblo. — Role główne odgrywa: Ramon Nowarro, May Mc Avoy, Francis Bushman, Carmel Meyer, Betty Bronson i inni. — Specjalna ilustracja muzyczna.

Zniżki i wolne wstępy nieważne aż do odwołania

Przedk. w „Uciechu” i „Wandzie” o g. 5. 7. 9. W kinoteatrze „Warszawa” o g. 5. 7. 9. 11. 13. 15.

HAROLD LLOYD

w arcykomedji ekscytacyjnej w 12 aktach p

Tam, gdzie pieprz rośnie

Przedk. w „Uciechu” i „Wandzie” o g. 5. 7. 9. 11. 13. 15.

SZTUKA

Św. Jana 4

METROPOLIS

Seansy punktualnie o godzinie 4.45, 7 i 9.15. W niedzielę od 3-jej przy pełnej orkiestrze. Niebawła sensacja Krakowa. — Program dwugodz.

SZTUKA Św. Jana 4 SZTUKA

Kawiarnia Teatralna w Krakowie

Tel. 2330 via a via Teatru Im. J. Słowackiego Tel. 2330

Codziennie wieczór o godzinie 8.30

DANCING FAMILIJNY

połączony z występami pierwszorzędnych artystów tanecznych. W niedzielę i święta Five O'clock.

Z TEATRU M. IM. J. SŁOWACKIEGO.

Dzięki powrotem do zdrowia p. Komornickiego wraca dziś we czwartek na przedstawieniach popularnym w pełni powodzenia „Prochoczek wśród bogaczy”, który po raz 25-ty zapelnia widowie. Na przedstawieniu popularnym jutrzejszym „Kredowe koło”. P. Jedynowski kieruje próbami „Doboru naturalnego”, komedji Bem-Gavaulta, dowcipnego obrazu „Złamanej drabiny” różnie towarzyskich, zwolowolonych po wojnie przez miłość, intelekt i pieniądź.

TEATR POPULARNY „NOWOŚCI”. Dziś we czwartek teatr zamknięty, jutro w piątek i co dzień o godz. 7.30 wieczór operetka E. Bergera p. t.: „Księżniczka Ilca”. W niedzielę o godz. 3.30 popoł. da wszystkich „Kopciuszki”. W przygotowaniu „Tomcio Paluch” i operetka Hervego p. t.: „Nitoche”.

TEATR „QUI PRO QUO” Z WARSZAWY wystąpi tylko czterzy razy w Krakowie. Pierwsze przedstawienie odbędzie się w piątek dnia 11 marca, punktualnie o godz. 8.30. Po raz pierwszy odograną zostanie wielka rewja aktualna p. t.: „Kuruzela”, która w Warszawie przez dwa miesiące z rzędu wypełniała po brzegi widowie. — Kasa teatru „Bagatela” sprzedaje bilety codziennie od godz. 9 do 1 i od 3 do 9 wieczór. Wielki pokup biletów świadczy niewątpliwie o nadzwyczajnym zainteresowaniu się Krakowa występami teatru „Qui pro quo”.

„KRÓLOWA ŚNIEŻKA” I „SIEROTKA MARYSIA” W TEATRZE „BAGATELA”. W niedzielę dnia 13 marca odbędzie się wielkie przedstawienie dla dzieci i młodzieży o godz. 11-tej przed południem. Kilkadziesiąt dzieci wykonają wspaniałe bajki p. t.: „Królowa śnieżka” i „Sierotka Marysia”. Bilety sprzedaje kasa teatru „Bagatela” codziennie od 9 do 1 i od 3 do 9 wieczór.

PORANEK MUZYKI CHORALNEJ. W niedzielę dnia 13 marca 1927 r. o godz. 11-tej przedpoł. w sali kinoteatru „Warszawa” urządził Komitet rodzicielski szkoły im. Kazimierza Wielkiego „Poranek muzyki choralnej”, którego wykonawcą jest krakowski Bolesław Walicki-Walewski. Bilety nabywać można w droguerji mg. Reifera przy ul. Grodzkiej 35 i droguerji Stela

